

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204158
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8816204158.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: P. Š., V. XX.XX.XXXX, P. J. L. XX, XXX XX L., proti žalovaným: 1/ U9, a.s. (predtým obchodné meno Dražobná spoločnosť, a.s.), so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 35 849 703, zastúpenému spoločnosťou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská 15, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 795 038, 2/ JUDr. Jozef Beňo, PhD., správca konkurznej podstaty úpadcu MIVE VRANOV, s.r.o. v konkurze, so sídlom Okulka 18/40, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 782 947, sídlo správcu úpadcu Námestie sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 48485357_00186, právne zastúpenému Mgr. Lenkou Diabelkovou, advokátkou, Námestie sv. 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 53286006, 3/ R. T., V. XX.X.XXXX, P. T. S. XXX/XX, XXX XX L. V. B., zastúpenej JUDr. Zuzanou Adamovou Tomkovou, advokátkou, Boženy Nemcovej 1, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 50569465, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 19.10.2021 č.k. 4C/148/2016-228 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14.6.2022 č.k. 4C/148/2016-297, zhodou hlasov členov senátu, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. júna 2022 č.k. 4C/148/2016-297.

Žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia zo 14.6.2022 č.k. 4C/148/2016-297 (realizovaného podľa pokynu odvolacieho súdu uznesením zo dňa 1.6.2022 č.k. 14Co/6/2022-295) zamietol výrokom pod bodom I. žalobný návrh, ktorým sa žalobca proti ním označeným žalovaným domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorá bola vykonaná dňa 25.4.2016 a osvedčená notárkou J. R. R. pod číslom notárskej zápisnice V., V. XXXXX/XXXX, V. XXXXX/XXXX, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX, k.ú. J. L., a to pozemky parc. č. 1/2, 1/3, 1/4, 3/5, 565/25 a rodinný dom a zastavané plochy a nádvorja, súpisné č. domu XX, vedené Okresným úradom Vranov nad Topľou, katastrálnym odborom Vranov nad Topľou. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia konštatuje aj to, že žalobca realizoval úkon, ktorým rozširoval žalobný návrh aj o Daňový úrad Prešov, a tiež rozširoval žalobný návrh aj s požiadavkou, aby súd rozhodol, že pre prípady opakovaných dražieb stanovuje cenu pre prvú dražbu na 161.000,- eur a z vydraženej sumy sa suma 41.000,- eur vyplatí žalobcovi (ako rozdiel medzi poskytnutou zábezpekou banke 120.000,- eur a sumou zistenou po kolaudácii vo výške 161.000,- eur). V prípade ďalších kôl a znižovania ceny môže dražobná spoločnosť, t.j. žalovaný v 2/ rade znižovať iba cenu zo 120.000,- eur na prípadnú až najnižšiu možnú zákonnú výšku z tejto sumy, ku ktorej musí pripočítať sumu 41.000,- eur ako sumu, ktorá bude spolu ako vyvolávacia. Súd pritom zdôraznil, že na pojednávaní dňa 19.10.2021 o

týchto zmenách žalobného návrhu, spočívajúcich v rozšírení žaloby o žalovaný daňový úrad i o zmene, aká vyplynula z požiadavky žalobcu na stanovenie ceny pri opakovaných dražbách, nevyhovet, a teda takto žalobný návrh v takejto zmene nepripustil.

2. Svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby odôvodnil tým, že žalobe o neplatnosť dobrovoľnej dražby nebolo možné vyhovieť, pretože ustanovenie § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách určuje kto má byť účastníkom súdneho konania o neplatnosť dražby, a tými sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba. Po zistení, že žalobca ako účastník konania v danej veci ako dotknutá osoba označil za žalovaných len dražobníka, navrhovateľa dražby a vydražiteľa, pričom sa tohto konania museli povinne zúčastniť aj predchádzajúci vlastníci (v konaní ide o nerozlučné procesné spoločenstvo v zmysle § 78 ods. 1, 2 CSP), a keďže sa konania nezúčastnili povinní účastníci - predchádzajúci vlastníci nehnuteľností, nebolo možné žalobnému návrhu vyhovieť. Aj keď v zákonnej prekluzívnej lehote bola podaná žaloba o neplatnosť dražby, žaloba nesmerovala proti všetkým zákonom určeným účastníkom (stranám) súdneho konania, preto žalobu zamietol. Nemohol akceptovať ani návrh na dokazovanie realizované žalobcom, pretože takéto dokazovanie vyhodnotil za nepotrebné pre rozhodnutie o podanej žalobe.

3. Ďalším výrokom zrušil neodkladné opatrenie nariadené proti žalovanej v 3/ rade uznesením súdu zo dňa 19.8.2016 č.k. 4C/148/2016-24. Tento výrok odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 335 ods. 1 CSP s tým, že žaloba bola zamietnutá, preto privodil záver aj o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného proti žalovanej v 3/ rade po začatí predmetného konania.

4. Ďalšími výrokmi pod bodmi III. a IV. rozhodol o náhrade trov konania, vrátane náhrady trov konania o rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Treba konštatovať aj to, že pôvodná vada podaného odvolania, založená na jeho nepodpísaní, bola po uznesení odvolacieho súdu č.k. 14Co/6/2022-295 z 1.6.2022 odstránená tým, že žalobca, podľa úradného záznamu spísaného na súde prvej inštancie dňa 20.6.2022, tento nedostatok podaného odvolania odstránil podpísaním prvopisu i rovnopisov odvolania, ktoré bolo doručené osobne súdu dňa 17.12.2021. V podanom odvolaní žalobca sa domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Prvoinštančnému súdu vytyka, že znemožnil, aby sa uskutočnili jeho procesné práva na spravodlivý proces, pretože podľa jeho názoru súd nevykonal žiadne pojednávanie a neboli vykonané ani žiadne dôkazy. Žalobca namieta aj to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní ďalej namieta, že súd nevykonal žiadne dôkazy z dôvodu, že nebol žalovaný potrebný okruh osôb tvoriaci procesné spoločenstvo, ktoré podľa predstavy súdu mali byť žalované. Žalobca popisuje okolnosti, ktoré predchádzali realizácii predmetnej dražby, najmä tie skutočnosti, ktoré súviseli s úkonmi a rozhodnutím daňového orgánu po realizovaných daňových kontrolách, ale i samotný priebeh konkurzného konania týkajúci sa spoločnosti MIVE VRANOV, s.r.o. v konkurze. Vo vzťahu k samotnému dražobnému procesu žalobca opakovane namieta údajne podhodnotenie predmetu dražby a neinformovanie osôb bývajúcich v predmete dražby o prebiehajúcej dražbe. Dôvodil, že pokiaľ jeho žaloba na určenie neplatnosti dražby bola zamietnutá z dôvodu, že neoznačil ako účastníkov konania predchádzajúcich vlastníkov nehnuteľností, týmto postupom prvoinštančného súdu bol poškodený na jeho právach, pretože v zásade mu v tomto konaní išlo o to, aby boli uspokojené jeho nároky súvisiace s investíciami do predmetných nehnuteľností. Pre neho nie je určujúcim, či by v konaní mali byť ako účastníci predchádzajúci vlastníci R.Á. a E. T., pretože pre neho je určujúcim to, aby boli uspokojené jeho nároky. Na neúplnosť spoločenstva bol upozornený súdom. Vtedy si uvedomil, že nebol žalovaný daňový úrad ako prvý iniciátor celej kauzy a konečný poberateľ výnosu dražby. Predchádzajúci vlastníci žiadnym spôsobom neovplyvnili vznik a priebeh kauzy. V prípade úspešnosti žaloby by sa veci dostali do tzv. pôvodného stavu. Daňový úrad by zrušil všetky svoje kontroly a vrátil peniaze správcovi konkurznej podstaty, ktorý by zrušil konkurz a vrátil peniaze dražobnej spoločnosti, ktorá by vrátila peniaze žalovanej vydražiteľke nehnuteľnosti a katastrálny úrad by na základe vyhovujúceho rozsudku vrátil vec do pôvodného stavu. Žiadna povinnosť z rozhodnutia súdu by sa nedotýkala povinností subjektov ako T. a T.. Tieto osoby nie sú a ani nemôžu byť súčasťou žalovaného spoločenstva. Nezískali žiadnu výhodu, ani nevýhodu, pre ktorú by žalobca ich mal žalovať.

6. Žalovaný v 1/ rade k odvolaniu žalobcu uviedol, že úkony žalobcu v predmetnom konaní, vrátane samotného odvolania, sú chaotické a obsahujú množstvo skutočností a tvrdení, ktoré vo vzťahu k

tomuto konaniu o určenie neplatnosti dražby postrádajú právny význam a nesmerujú proti porušeniu žiadneho z ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách. Zdôrazňuje aplikáciu ustanovenia § 78 ods. 1 CSP o nútenom procesnom spoločenstve i aplikáciu ustanovenia § 21 ods. 4 ZoDD o účastníkoch konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Žalobca mal možnosť rozšíriť okruh účastníkov konania až do rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo však neurobil, a toto malo za následok zamietnutie podanej žaloby. Poukázal pritom na ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Aj žalovaná v 3/ rade vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že s podaným odvolaním nesúhlasí, pretože postup súdu prvej inštancie v konaní bol správny, jeho rozhodnutie je v súlade so zákonom a neboli obmedzené práva žalobcu. Právny názor súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným ustanoveniam, ktoré súd citoval vo svojom rozhodnutí a tento postup je zodpovedajúci aplikačnej praxi súdov, pričom dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/272/2007, či 5Cdo/51/2009, zverejnené aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR č. 23, zošit 3, ročník 2010. Do pozornosti odvolacieho súdu dáva aj to, že súd prvej inštancie výzvou zo dňa 21.8.2020 upozornil žalobcu na ustanovenie § 78 CSP a na skutočnosť, že v spore nevystupujú všetky subjekty, ktoré musia byť na konaní zúčastnené. Súd takto pri predbežnom právnom posúdení veci vyhodnotil žalobu ako zjavne nedôvodnú. Žalobca v reakcii na to navrhol rozšíriť okruh účastníkov len o daňový úrad a odmietol rozšírenie žaloby o pôvodných vlastníkov nehnuteľnosti. Žalovaná v 3/ rade zotrváva aj na svojich námietkach spred prvoinštančného konania, keď zdôrazňovala, že žalobca neuviedol, ktoré jeho práva a ktorými ustanoveniami Zákona o dobrovoľných dražbách boli porušené. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanej v 3/ rade právo na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalovaný v 2/ rade vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že s podaným odvolaním nesúhlasí. Podľa jeho názoru je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne. Žalobca v rámci podaného odvolania v podstate zopakoval len svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Nestotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a súdu opakovane predkladá svoje subjektívne právne závery, ku ktorým mal súd prvej inštancie v danom prípade dospieť. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, s navrhovaním a hodnotením dôkazov a ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami. Zamietnutie žaloby zodpovedá aplikácii ustanovenia § 78 ods. 1 CSP i ustanoveniu § 21 ods. 4 Zákona o dobrovoľných dražbách. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Uplatňuje si tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania, čo zdôraznil v osobitnom podaní, ktoré označil ako vyjadrenie žalovaného v 2/ rade k vyjadreniu žalovaného v 1/ rade s tým, že sa stotožňuje s tvrdením žalovaného v 1/ rade, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, na základe akých skutočností došlo k porušeniu ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách.

9. Žalobca v stanovisku k podaným vyjadreniam žalovaných opakoval to, že súd prvej inštancie i samotný žalovaný zdôrazňovali potrebu účasti v konaní u bývalých vlastníkov nehnuteľnosti. On v konaní pred súdom prvej inštancie navrhoval dôkazy, ktorých účelom bolo preukázať to, že po vzatí nehnuteľnosti do záložného práva až po jej dokončenie a kolaudovanie došlo k nárastu ceny nehnuteľnosti. V konaní mu ide o uspokojenie jeho nárokov. Jeho ani jeho rodiny sa záujmy predchádzajúcich vlastníkov netýkajú. Jeho zaujíma len jeho majetok, pre ktorý podal žalobu a nedotýka sa to rodiny T.. Ak rodina T. neprejaví ani po pozitívnom výsledku tohto konania záujem o svoj majetok, je to ich záležitosť. Títo predchádzajúci vlastníci môžu prípadne podať samostatnú žalobu z nejakých dôvodov proti nemu, alebo proti doteraz žalovaným samostatne vo veci majetku nedotýkajúceho sa tejto žaloby. Ak teraz žalovaná v 3/ rade tvrdí, že došlo u nej k ujme, pretože musí platiť nájom a má znemožnené bývať vo vydraženej nehnuteľnosti, nezodpovedá tu realite, pretože najväčšiu škodu utrpel on.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v predmetnej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu i na príslušnej webovej stránke.

11. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia zákona žalobu zamietol, zrušil rozhodnutie o nariadenom neodkladnom opatrení a rozhodol aj o náhrade trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie záverov napadnutého rozsudku aj v súvislosti s uplatnenými odvolacími námietkami uvádza odvolací súd nasledovné:

12. Žalobca v podanom odvolaní namieta porušenie jeho procesných práv v konaní, ktoré mali za následok (podľa jeho názoru) ujmu na zistení skutkového stavu i na prijatých záveroch o podanej žalobe. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (viď aj Ústavný súd SR I.ÚS 26/1994). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práva a záujmov v tom ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces.

13. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (viď nález Ústavného súdu SR z 13.9.2016 č.k. III.ÚS 250/2016-28).

14. Porušenie základných práv môže znamenať aj svojvôľa pri aplikácii (napríklad nerešpektovanie kogentnej normy) alebo interpretácii, ktorá je v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti, potom znamenajúca porušenie základných práv a slobôd jednotlivca. Nesprávna aplikácia právneho predpisu môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu pokiaľ by išlo o aplikáciu zjavne svojvoľnú a argumentačne vybudovanú bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia, a teda objektívne neakceptovateľnú. (viď nález Ústavného súdu SR zo 14.9.2016 č.k. I.ÚS/357/2016-2.3)

15. Uvedené je potrebné mať na zreteli aj v súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu. Tu sa žiada osobitne zdôrazniť to, čo vyplýva z aplikácie § 131 CSP v spojení s ustanovením § 212 ods. 1, 2 CSP. Z uvedených ustanovení plynie zásada založená na dispozičnom princípe spočívajúcom v civilnom sporovom konaní na tom, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej i právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrh účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú. Je nepochybné, že zásada viazanosti súdu petitom (tzv. zásada ne ultra petitum) vyžaduje i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než ktorého sa účastníci domáhajú. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že nárok nemôže priznať v rozsahu odporujúcom skutočne vymedzenému predmetu konania, pričom takéto vymedzenie je vo výlučnej dispozícii žalobcu. Žalobca tak ako dominus litis nesie aj riziko neuvážaných procesných návrhov, keďže s návrhom možno síce disponovať viac-menej voľne, avšak vždy pri rešpektovaní príslušných procesných pravidiel tak, aby bolo v každom štádiu konania zjavné, čo presne je predmetom konania a o akom okruhu veci súd rozhoduje (viď aj závery z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/51/2016).

16. Predmetnou žalobou tak, ako bola vymedzená samotným žalobcom, aj po procesných úkonoch súdu, ktorými sa nepripustili ďalšie zmeny žaloby, či rozšírenie žaloby o štvrtého žalovaného - daňový úrad, žalobca v konaní uplatňoval nárok na určenie neplatnosti označenej dobrovoľnej dražby. Žalobca takouto žalobnou požiadavkou určil predmet konania, o ktorom mal rozhodnúť súd. Pre rozhodnutie o takto podanej žalobe bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Civilného sporového poriadku aj príslušný právny predpis, ktorý výslovne upravuje náležitosti žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby (príslušné ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách).

17. Judikatúra najvyššieho súdu opakovane zdôraznila a vyjadrila záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto je osobitne potrebné zdôrazniť aj v súvislosti s tým, čo je podmienkou úspechu konania o žalobe o neplatnosť dobrovoľnej dražby.

18. Ustanovenie § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách upravuje osobitný typ žaloby, ktorou môže dotknutá osoba požiadať súd o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Jedným z dôvodov, pre ktorý je možno podať žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, je aj porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách. V ustanovení § 21 ods. 4 Zákona o dobrovoľných dražbách sú taxatívne vymenované subjekty, ktoré musia byť procesne zúčastnené v súdnom konaní o neplatnosť dražby. Zákon tu vymedzuje vecnú legitímáciu v spore o neplatnosť dražby, kde stranami sporu musia byť navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba, ktorá namieta neplatnosť dražby. Nie je pritom dôležité, na ktorej procesnej strane ktorý subjekt vystupuje. Z pohľadu procesného práva ide o nútené spoločenstvo, pretože osobitný právny predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu (§ 78 ods. 1 CSP). Táto právna úprava má zabrániť neefektívnemu vedeniu súdneho sporu. Ak žalobca v žalobe neoznačí všetky subjekty, ktoré zákon vymenúva, bude znášať procesnú sankciu v podobe zamietnutia žaloby pre nedostatok vecnej legitímácie (§ 78 ods. 2 CSP). Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva. Súd v sporovom konaní neposkytuje poučenie o hmotnom práve, preto môže žalobu pre nedostatok vecnej legitímácie bez ďalšieho zamietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou stránkou sporu (Zákon o dobrovoľných dražbách, komentár, 3.vydanie, Katarína Valová a kolektív, Nakladateľstvo C.H.Beck).

19. Žalobca založil svoje odvolanie na argumentácii, že pre neho nebolo dôležité to, akým spôsobom sa k dražbe postaví predchádzajúci vlastník, pretože išlo len o uspokojenie jeho nárokov. Takáto odvolacia námietka je zjavne nedôvodnou a nezodpovedajúcou výkladu vyššie citovaných ustanovení § 21 ods. 4 Zákona o dobrovoľných dražbách v spojení s ustanovením § 78 ods. 1, 2 CSP. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu pre absenciu jedného zo subjektov v predmetnom spore na strane žalovanej z dôvodu, že išlo o nútené spoločenstvo v zmysle § 78 CSP, je jeho rozhodnutie správne. Zaoberať sa ďalšími tvrdenými skutočnosťami, ktoré predchádzali realizácii dobrovoľnej dražby, najmä v priebehu príslušných daňových konaní, či samotného konkurzného konania vo vzťahu k úpadcovi MIVE VRANOV, s.r.o. v konkurze je nad rámec potrieb o podanej žalobe. Ak žalobca v podanom odvolaní namieta nerealizáciu týchto dôkazov, odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v tom, že ich realizácia a hodnotenie pre účely tohto konania neboli žiadúce. Pre rozhodnutie o podanej žalobe o neplatnosť dražby postačilo to, že neboli splnené podmienky vecnej legitímácie tak, ako ich upravili vyššie citované ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách v nadväznosti na procesný predpis upravujúci nútené procesné spoločenstvo.

20. Uplatnené odvolacie dôvody sa bližšie nevenujú výroku o zrušení neodkladného opatrenia, ani bližšie sa nevenujú záverom o výrokoch o náhrade trov konania, pretože uvedené výroky zodpovedajú tým pravidlám, ktoré uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo všetkých jeho výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje.

21. O nárokoch žalovaných v 1/, 2/ a 3/ rade na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade, ktorí boli v odvolacom konaní plne úspešní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).